

Men at vi i Erhvervsministeriet ikke skulle være fuldstændig klar over, hvad det er, dette land lever af: de vareproducerende erhverv, hvad enten det er skibsfarten, eller det er fødevarerindustrien, eller det er medicinalindustrien, eller hvad det nu er! Vi kan det på fingrene. Vi udgiver den ene ressourceanalyse efter den anden, og der er mange grammofonplader i dem, kan jeg garantere for, og CD'er og alt muligt andet – for nu at være dum og ikke særlig morsom.

Nå, vi skal videre! Jeg beklager det selvfølgelig, hvis jeg har forpasset noget med hensyn til forhandlinger, inden dette lovforslag blev fremsat. Det vil jeg meget gerne råde bod på så hurtigt som overhovedet muligt; forligsbrud er et ord, som jeg er meget, meget følsom over for, og jeg vil i hvert fald sige, at jeg meget gerne tager kontakt med alle partier, bestemt også Det Konservative Folkeparti, hvis ophavsret til VækstFonden – om jeg så må sige – jeg er klar over. Så lad os da sætte os ned og drøfte det videre ikke mindst selvfølgelig i Erhvervsudvalget, men også gerne i andre forsamlinger, hvordan vi kommer videre med dette her.

Der var jo ikke megen opbakning fra SF's side til den skattemæssige løsning. Jeg vil gerne sige, at når jeg i samarbejde med skatteministeren har prøvet at finde en anden ordning på dette her, er det, som hr. Kjeld Rahbæk Møller også sagde, fordi virksomhederne og brancheorganisationerne alle er kommet til mig og andre og har sagt: Hvorfor skal vi beskattes lige præcis på det tidspunkt, hvor vi har likviditetsbehovet? Når vi står og søger pengene og har brug for likviditeten, så kommer de fra skattevæsenet.

Derfor er det, som skatteministeren siger, et spørgsmål om at ændre profilen i dette her under iagttagelse af EU og alle de ting, vi selvfølgelig skal være påpasselige med.

Men jeg kan oplyse – også over for andre ordførere – at denne løsning er fundet i tæt samarbejde med erhvervsorganisationerne i Erhvervspolitisk Kontaktudvalg, hvor både skatteministeren og jeg havde et, synes jeg, frugtbart og konstruktivt møde med næsten alle de organisationer, man kan tænke sig.

Fremskridtspartiet har altid være imod VækstFonden, og det får jeg nok svært ved at flytte ret meget, kunne jeg høre på det hele; men igen vil jeg understrege, at der ikke er tale om at flytte alle ordninger ind under VækstFonden. Det er spørgsmålet om, at vi simpelt hen reducerer antallet af ordninger dels ved at lade nogle

drosle ud, dels ved at fjerne nogle og dels ved at slå dem sammen, men hele formålet er at gøre dette system meget mere overskueligt, og – kan jeg sige til hr. Svend Erik Hovmand – det, der så er tilbage, prøver vi virkelig at samordne i den forstand, at man ikke har 17.000 forskellige skemaer og betingelser, og hvad ved jeg. Det tager noget tid på tværs af ministerier – det skal jeg være den første til at erkende – men bestræbelseren er i gang, og processen er godt i gang.

Hr. Bjørn Elmquist talte om, at det er vigtigt at gå væk fra den rent teknologiske nyhedsværdi, og det er jeg meget enig i. Jeg synes snart ikke, man kan slå en avis op, uden at en eller anden ping, forsker, eller hvad ved jeg, fra erhvervsforskningen siger, at det i allerhøjeste grad er de menneskelige ressourcer i en virksomhed, som man nu skal lægge vægt på. Og det er jo ikke et spørgsmål om kompetenceudvikling og alle de dyre ord, som det kaldes, men simpelt hen om at få nogle velfungerende, dygtige, kreative medarbejdere, der tør tage ansvar og vil tænke højt osv.

Det er ikke bare inden for servicesektoren, men hele vejen rundt noget, som jeg selv tror på at vi kan leve af i Danmark. Jeg tror, vi er gode til det dér – improvisationerne og det kreative. Ny teknologi kan vi være vakse til – det er de også mange andre steder – men jeg tror, vi har en force her. Derfor er det vigtigt på tværs af erhvervene, service såvel som vareproducerende erhverv, at lægge vægt på, at hvor en virksomhed kan tænke i noget medarbejderudvikling osv., skal det også have en chance, for det kan såmænd være lige så mange eksportordrer værd til sin tid som noget teknologisk nyhedsværdi.

Enhedslisten brød sig ikke så meget om forslaget, men det ved jeg ikke rigtig hvad jeg skal gøre ved.

(Kort bemærkning).

Kai Dige Bach (KF):

Jeg er enig med ministeren i, at vi skal have den overskuelighed, man opnår ved dette her; den er et absolut gode.

Jeg kunne ikke rigtig forstå, hvordan ministeren bar sig ad med at udvide bestyrelsesantallet fra 7 til 9 lige pludselig, for jeg mener kun, som jeg har læst det, at der er 7, men det bliver ministerens argument jo i virkeligheden kun bedre af.

Det argument, ministeren bruger, nemlig at 2 mia. kr. kræver kontrol, er vi fuldstændig enige